

Симеонова ся отдѣли отъ тѣло то белеро-
фоново,

— Видѣхте ли! извика непознаты-атъ, и
посочи главѣ-тѣ на смаены-атъ народъ.

— Като слѣзе отъ конь-атъ и отъ подно-
жето, той хвърли главѣ-тѣ въ огънь-атъ,
пламѣкъ ѿ обиколи, огънь-атъ, и испращъ, и
искри бликѣхъ като изворъ.

Оплашени-атъ народъ поче да ся расп-
ръска на сѣждѣ.

— Видѣхте ли? провикъ ся пакъ гласъ
помежду народ-атъ, кой-то бѣше потънѣлъ
въ гѣстъ дымъ.

Вѣтръ развѣя дым-атъ.

— Кѣде е той? пытахъ ся единъ дру-
ги, и погледовахъ то на огънь-атъ, кой-то га-
сѣше, то на безглавы-атъ Белерофонъ, то
ся огледовахъ на около и не виждахъ ни-
где непознаты-атъ челякъ.

Това нѣщо, коѣ-то е исторически вѣрно,
излѣкува народ-атъ отъ неказанъ страхъ.
До тогысь Гръци-тѣ треперѣхъ отъ само-то
име Симеоново, и ако бы Симеонъ прѣстѣ-
пилъ сега градскы-тѣ стѣны, сичкы шѣхъ
да бѣдѣтъ увѣрѣваны че Цариградъ не се
призема. Тачи най чудно нѣщо бѣше, дѣ
то Симеонъ умрѣ въ той-зи исты день и